

3 JOAN PONS ALZINA

**PINZELADES
 D'HISTÒRIA**
 El batlle de
 les ovelles

FOTOS JAVIER COLL

La Constitució, a debat

► Demà es commemora l'aprovació de la **Carta Magna** de 1978, la qual alguns **joves** creuen que s'ha de **reformar**

La Constitució Espanyola s'ha de reformar, hi ha massa coses que han quedat desfasades». O «si el 1978, venint de la dictadura, els partits polítics van ser capaços de pactar la Constitució, ara ha de ser més fàcil que els partits dialoguin per a reformar-la». Aquestes són només dues de les conclusions que s'han extret en una conversa entre cinc alumnes de 2n de batxillerat, motivada per a l'elaboració d'aquesta edició d'aquest suplement educatiu, dedicat a la Carta Magna espanyola. I és que demà, que es commemora el 39è aniversari de la seva ratificació en referèndum per part dels ciutadans espanyols, la

norma suprema de l'ordenament jurídic està més d'actualitat que mai, i són molts els que apunten a una clara necessitat de modificar-la per tal d'adequar-la als nous temps.

En aquesta xerrada hi han participat cinc alumnes voluntaris dels instituts Joan Ramis i Ramis i Cap de Llevant, que han atès la petició del Xoc per discutir i exposar arguments sobre com veuen la Constitució, sobre les cir-

cumstàncies que hi havia quan es va redactar i de les actuals, així com de l'articulat que conté i la seva adequació a la realitat d'avui en dia. Una conversa que podria servir d'exemple a la classe política actual i a molts fóruns de discussió, que intenten per tots els mitjans imposar opinions, renunciant moltes vegades a escoltar els altres, obrint-se a un diàleg sa i disposats a valorar propostes constructives que cerquen unir. Perquè, si

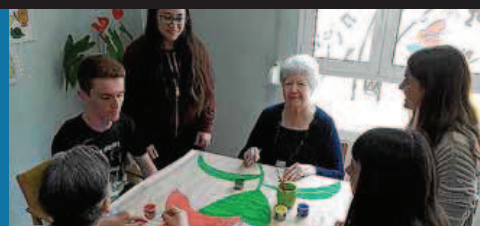
una cosa han deixat ben palesa aquests alumnes, és que tenen molt clar que és xerrant com s'han de tractar aquests assumptes, cosa fonamental en un moment com l'actual, en què s'ha generat crispació social. Els joves demanen pas, i ho fan clamant respecte a totes les opinions i llibertat per expressar-les.

[Segueix a la pàgina següent](#)

4 TOTHOM BORINA

Els alumnes de Sant Josep i el projecte intergeneracional

EL REPORTATGE

Ve de la pàgina anterior >>

Són cinc alumnes, en Gabriel Souza, en Moritz Werner, n'Omayma Bou-sakla, en Luis Barca i en Luis Sintes. I tots cinc han cregut interessant debatre sobre la Constitució Espanyola. Cal apuntar, i és molt important, que aquesta conversa compta amb punts de vista des d'ideologies diferents, cosa que enriqueix i permet que sorgeixin raonaments contraris interessants.

A partir d'aquí, els cinc participants coincideixen en què «hi ha alguns aspectes que es poden mantenir, però la Constitució té uns quants anys, i hi ha qüestions que s'haurien de canviar, perquè la societat ha evolucionat».

També hi ha molta coincidència en què la Carta Magna espanyola es va fer en uns moments molt difícils. «Van ser capaços de pactar el sector franquista amb els comunistes, el PSUC o el PSOE», recorden, tot afegint que «ara no hauria de ser tan difícil, però que els polítics actuals arribin a un acord sembla un miracle». Per açò, afegeixen tots, «fa falta una autèntica regeneració dels partits».

MONARQUIA O REPÚBLICA

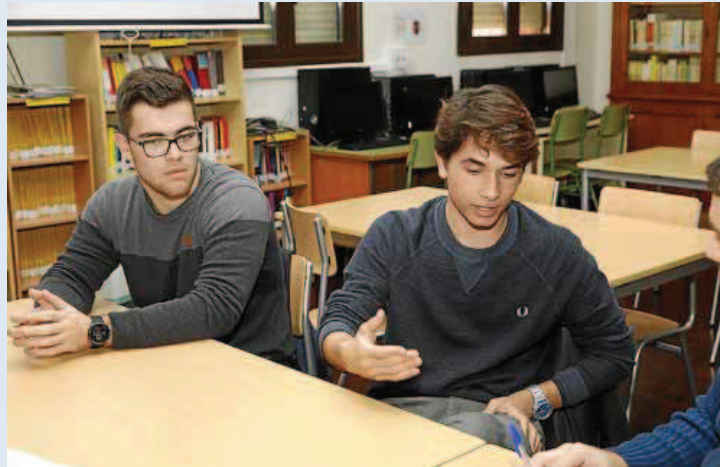
Que a Espanya hi hagi monarquia té diferents lectures. Per a uns, és l'herència del franquisme, perquè «Franco va nomenar el seu successor, encara que en teoria no ha de tenir un paper gaire actiu». Per a altres, però, tenir rei és una opció tan vàlida com altres. De fet, afirmen que «el rei és el millor preparat de tots, ha rebut una educació que no té cap polític», afirmen, a la vegada que lamenten que la classe dirigent, la que dirigeix les institucions, hi hagi gent «poc qualificada i sense estudis».

En aquest context, apareixen retrets en relació al paper que Felip VI està tenint actualment, en què «s'ha posicionat clarament a favor d'uns espanyols i deixant de banda els altres». Opinió que, tanmateix, des d'un pensament contrari, també coincideixen en què «el rei ha de tenir un paper mediador, d'intermediari». Per tant, coincidència entre uns i altres.

EL TEMA CATALÀ

Aquestes puntualitzacions fan aparèixer la qüestió de la independència de Catalunya. «Esteim donant una imatge exterior molt dolenta, i està provocant que moltes empreses fugin de Catalunya per la inseguretada creada per uns». Idea que queda contrastada amb una altra, que expressa que «la imatge més dolenta és la de les porres de l'1 d'octubre, per a una gent que només volia votar». A més, recorden, el fet que «Catalunya se senti marginada» no és nou, «ve de molt abans, ja hi era amb el Decret de Nova Planta».

Aquest debat deriva cap a la pregunta de si cal replantejar les relacions entre l'Estat i les autonomies. «Tal vegada s'hauria de canviar el sistema, replantejar el tema de les infraestructures i els impostos i que les comunitats autònomes tinguin més autonomia». Perquè, al cap i a la fi,

Els joves estalonen les seves opinions amb arguments.

Durant la xerrada es van discutir diferents qüestions sobre la Constitució de 1978.

tots coincideixen en què «la independència de Catalunya afectaria». Uns opinen que «Catalunya no seria viable per si mateixa», i d'altres que «la resta del país se'n ressentiria».

DIVISIÓ DE PODERS: LA JUSTÍCIA

El cas català també fa sorgir una altra qüestió, la divisió de poders. «En teoria hi ha d'haver independència entre els poders executiu, legislatiu i judicial», però asseguren que «la mateixa Constitució anul·la aquest principi». I és que com aporten, «l'article 159 sobre el Tribunal Constitucional diu que dels dotze membres, quatre els elegix el Congrés, quatre el Senat, dos el govern i dos el Consejo General del Poder Judicial». Un fet que origina una «clara influència dels poders polítics».

Aquí sorgeixen, en relació al tema català, opinions a favor i en contra de l'empresonament dels membres del govern de la Generalitat. Uns creuen que hi ha actuacions que responen a ordres polítics, i d'altres creuen que l'objectiu és fer complir la llei.

Així mateix, entre el jovent hi ha una opinió clara i coincident: «La justícia no és igual per a tothom, no s'entén que Urdegain estigui en llibertat», exemplifiquen.

LLENGÜES

La identitat i les cultures dels pobles que configuren Espanya també apareix a la conversa i recorden que la Constitució reconeix explícitament l'oficialitat de totes les llengües que es xerren a Espanya, açò sí, als territoris on són propis.

Sorgeix la qüestió del requisit del català per poder treballar en la Sanitat balear. «Si tots tenim un idioma que coneix tothom, perquè s'ha d'obligar a fer que els metges l'apreguin?», expressen uns, contraris a la mesura. «És més important aprendre bé l'anglès». Unes opinions que els alumnes rebaten recordant que «a Balears tenim dret a expressar-nos com vulguem i el mínim que pot fer un treballador és, no xerrar, però sí conèixer la llengua d'aquí». En qualsevol cas, però, «aquest requisit no es pot aplicar d'un dia per l'altre, s'ha de donar un temps i facilitats [cursos subvencionats] perquè es pugui aprendre».

Una reflexió que acostuma postures és la de considerar totes les cultures d'Espanya com a formadores i integradores de la cultura espanyola. «Seria molt polític que el català, el basc o el gallec es poguessin aprendre a tota Espanya», coincideixen tots, perquè, al cap i a la fi, la cultura és riquesa.

SANITAT I EDUCACIÓ

De l'articulat de la Constitució també els

interessa als joves els relacionats amb la sanitat i l'educació. «S'hauria d'incloure a la Constitució que no es pot reduir el finançament» en aquestes àrees, diuen, per no incomplir, per exemple, l'article 48, que reconeix «el dret a la protecció de la salut, encarregat als poders públics». Una qüestió, aquesta, en la que hi ha plena coincidència de tots.

Per altra banda, l'educació s'observa com una qüestió fonamental, però que, malauradament, està tacada per la influència de les ideologies, que l'utilitzen per configurar missatges contraposats.

ESTAT ACONFESSIONAL

L'article 16 xerra de la llibertat ideològica i religiosa i fixa que «cap confessió tindrà caràcter estatal». És a dir, que Espanya és, per llei, aconfessional. «Açò no es compleix, la religió catòlica té caràcter estatal», asseguren una part dels alumnes, denunciant el tracte de favor que rep l'Església Catòlica, amb l'exempció de l'Impost de Béns Immobles o que és l'única confessió que té el «privilegi» de poder rebre aportacions a través de l'IRPF. Una idea que es contraposa amb arguments com que «l'Església fa molta labor social, cosa que no fa cap altra».

IGUALTAT DE GÈNERE

Els estudiants lamenten que «les grans empreses» apostin majoritàriament per homes per als alts càrrecs. «No sabem per què és, tal vegada perquè veuen un problema el tema de la maternitat». Una qüestió que, coincideixen, és molt injusta, ja que «els càrrecs haurien de ser accessibles per a tots». De fet, renuncien clarament al paper que se li atorgava antigament a les dones: ser mestresses de casa. Els temps han canviat i la dona, «per llei, ha de poder accedir a alts càrrecs i percebre els mateixos sous que els homes en totes les feines». I manifesten que «amb l'educació que hem rebut, ningú no pot pensar que l'home és superior a la dona».

HABITATGE DIGNE I FEINA

El dret a un habitatge digne o el dret a tenir feina són altres qüestions que, segons els joves, queden diluïts en l'actual Constitució. Especialment després de veure com «hi ha hagut fins a cinc-cents desnonaments diaris i que el govern ha afavorit la banca abans que a les persones». Un punt, aquest, que serveix per xerrar del salari mínim interprofessional espanyol, actualment de 707,60 euros (molt lluny dels 1.480 € de França, els 1.498 d'Alemanya, els 1.531 de Bèlgica o els 1.396 del Regne Unit), que no permet que una persona pugui viure dignament.

Acabant aquest diàleg a cinc, apareix la reflexió que «jo sabia que hi ha algunes coses que s'han de modificar, però a mesura que hem anat xerrant he vist que són moltes més de les que pensava. No serà fàcil, però és necessari reformar la Constitució», conclouia un dels joves, rebent l'assentiment per part de tots.